

Bylo chladno někdy z rána jsem tě uviděl
V mlze skrytou bledou tvář, hlas prostorem zněl
A každá noc se zdála být jenom jednou vteřinou
Bylo chladno někdy zrána
Dva stíny šli černou tmou
Dva stíny šli černou tmou
Dva stíny šli černou tmou

Pláčeš mi na rukách ptáš se kde to jsme
Někdy jsme si oba blízcí jindy zase ne
Teď když slyším ten tvůj hlas
Říkáš „Co se stalo z nás“
Tam kde kdysi začli jsme si
Teď nevíme jak dál
Teď nevíme jak dál
Teď nevíme jak dál

Naše city umírají kvůli cizím představám
Stůj co stůj, buď jak buď, Bůh pak suď kdo z nás vinu má
Ze tvých očí můžu číst, seš jak počmáraněj list - nic
Nic už jen tak neutajíš,
Najivně se zkoušíš smát
Najivně se zkoušíš smát
Najivně se zkoušíš smát

Na začátku krásnější než konec může být
Jako hvězda zazáříš za zrcadlem máš svůj byt
Hadrový panenky za sklem svý vitrýny schováváš
Teď nesmíme špatně zahrnout, když je ještě čas
Když je ještě čas
Když je ještě čas
Dokud je ještě čas
Dokud je ještě čas
Dokud je ještě čas
Dokud je ještě čas
Dokud je ještě čas
Dokud je ještě čas
Dokud je ještě čas